Written by - எம ்.கே.முருகானந ்தன ் -
Sunday, 03 November 2013 21:12 - Last Updated Sunday, 03 November 2013 22:06

ஒரு கை நீ ண ்டு வருகிறது. அருகில ் உள ்ள மசேயைில ் இருக ்கும ் தண ்ணீ ர ்க கோப ்பயைை எட ்ட முயல ்கிறது. மிக மதெுவாகவே அக ்கரங ்களால ்; அசயைை முடிகின ்றது. ஓட ்டுனர ் இல ்லாத மாட ்டு வண ்டி பபோல, பபோகும ் திசை தரியாது அந ்த ஒற ்றகைை கை தடுமாறுகிறது. ககைளுக ்கு இருக ்க வணே ்டிய திடமும ் உறுதியும ் இன ்றி இயங ்கும ் அது கோப ்பயைை நரெுங ்கிவிட ்டது. ஆனால ் பற ்ற முடியவில ்லை. கோப ்பை தட ்டுப ்பட ்டு கீ ழ வேிழுந ்து நீ ர ் சிந ்திவிட ்டது. மறுகயைானது எதுவும ் முடியாதவாறு ஏற ்கனவ மேுற ்றாகச ் சயெலிழந ்துவிட ்டது. படுக ்கை நோயாளி. தசகைளின ் இயக ்கம ் குறநைத ்து வரும ் அழவழச நரெசழநெ னளனைளந. நோயிலிந ்து முற ்றாக அவளை மீ ட ்க சிகிச ்;சகைள ் எதுவும ் உதவாது. நோய ் கால ஓட ்டத ்தில ் தீ விரமடநைத ்து வருவதைத ் தடுக ்க முடியாது. பொதுவாக உணர ்விழப ்பு இல ்லை. வலிகளை உணர முடிவது பரெும ் துன ்பம ். உதாரணமாக கயைில ் வலி என ்றால ் அக ் கயைை அசதைத ்து வறேு இடத ்தில ் வகை ்கவோ மற ்ற கயைால ் நீ வி விடவோ முடியாது. ஆற ்றாமை ஆட ்கொள ்ளும ்.

கண ் ம□ளை சவிப ்புலன ் பபோன ்றவை மற ்றவர ்களபைோல சாதாரணமாக இருக ்கும ். இதனால ் சுற ்றிலும ் நடப ்பவற ்றயைும ் தனக ்கு ஏற ்படுகிற உடல ் வதேனகைளயைும ் புரிந ்து கொள ்வார ். உள ்ளம ் வதேனயைில ் ஆளும ். ஆனால ் அதிலிருந ்து தற ்காலிகமாகவனேும ் விடுபட முடியாது. தன ் உறுப ்புகளை அசகைக ்க முடியாத வதேனயைும ் கவலயைும ் இயலாமயைும ் பரெுகிவர மனவிரக ்தி ஆட ்கொள ்ளும ். இவ ் வதேனகைள ் ஓரிரு நாட ்களுக ்கானது அல ்ல. பல மாதங ்கள ் தொடரும ். அவற ்றிலிருந ்து விடுதலை மரணம ் ஒன ்றினால ் மட ்டுமயோகும ்.

அதுவும ் விரநைத ்து வராது. மரணதவேன ் அணநைத ்து வதேனகைளிலிருந ்து விடுதலை கொடுக ்க ம□ன ்று முதல ் ஐந ்து வருடங ்கள ் ஆகலாம ்.

அது வரை நோயாளியும ் அவரபைப ் பராமரிப ்பவர ்களும ் படும ் வதேனை சொல ்லி மாளாது.

அஞ்சனம் ஒரு குறும் திரைப்படம். கொழும்பு மருத்துவ பீட மாணவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு, கொழும்பு பல்கலைக் கழக தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய போட்டியில் கலந்து முதற் பரிசு பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மிகச் சிறப்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. தான் சொல்ல வந்த விடயத்தை அழுத்தம் திருத்தமாக மனதில் பதியும் வண்ணம் தயாரித்துள்ளார்கள். கதை, திரைக் கதை, வசனம் லோகபிரஷாத் பிரேமகுமார். சர்ச்சைக்குரிய விடயத்தை எடுத்தாண்ட துணிவு பாராட்டத்தக்கது. குறைந்த வசனங்களை பொருத்தமான காட்சிகளுடன் வளர்த்தெடுத்த திறமை நெறியாளர்களான நிசாந்த் சுப்பிரமணியம், பிரணவன் சிவஞானம் ஆகியோராகும்.

அவர்கள் பேச வருகிற விடயம் கருணைக் கொலை பற்றியது. தனது தாயின் வேதனைகளைப் பொறுக்க முடியாத மகன் கருணைக் கொலையை நாடுகிறான். மருத்துவர்கள் கைவிரித்துவிடுகிறார்கள். சட்டமும் இதற்கு இடமில்லை என நிராகரித்துவிடுகிறது.

Mercy killing அல்லது Euthanasia னப்படும் கருணைக் கொலை என்பது ஏற்புடையதுதானா?

மருத்துவத்தால் மீட்க முடியாத, மரணம் நெருங்கி வரும் ஒருவரின் மரணத்தை சற்று முன்னதாக மருத்துவ உதவியுடன் நிகழ்த்துவதாக இதை விளக்குகிறார்கள். ஒரு கொலையைச் சற்று நாகரீகமான வார்த்தைகளில் விளக்குவதாகவே எனக்குப் படுகிறது.

ஒருவருக்கு மரணத்தை அளிப்பதற்கு மற்றவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது. அது மருத்துவர்களால், மருத்துவக் காரணங்களுக்காக செய்யப்பட்ட போதும், போதும் நியாயமானதுதானா?.

உயிர் என்பது இயற்கை அளித்த வரம் அது. அதைப் பறிப்பது என்ன நியாயம். அது நோயாளியின் பூரண சம்மதத்துடன் என்று சொன்னாலும் கூட எவ்வாறு நியாயமாகும். கொலைகளைக் கண்டிக்கிறோம். தற்கொலைகள் செய்யக் கூடாது என்கிறோம். அவ்வாறு செய்ய முனைபவர்களுக்கு தண்டனையும் கொடுக்கிறோம். மரணதண்டனையை இல்லாது ஒழிக்க வேண்டும் என முழங்குகிறோம்.

கருணைக் கொலை என்பது மரணம் நெருங்கிவிட்ட ஒருவருக்கு என்கிறார்கள்.

ஆனால் மரணம் ஒருவருக்கு எப்பொழுது நிகழும் என யாராவது அச்சொட்டாக முன் கூட்டியே சொல்ல முடியுமா? சோதிடர்கள் சொல்வதை விட மருத்துவர்கள் கணிப்பது சற்று அறிவுபூர்வமானதாக இருந்தாலும் கூட அதுவும் துல்லியமாக முன்கூற முடியாததே. மிகத் திறமையும் அனுபவமும் மிக்க மருத்துவர்களின் கணிப்புகளையும் தாண்டி எத்தனை பேர் உயிர் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். மாறாக, நோய் எதுவுமில்லை என சேர்ட்டிபிக்கட் வாங்கிய எத்தனை பேர் மறு நாளே தலையைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

'மற்றவர்களை விடுங்கள். துன்பப்படும் நோயாளி தன்னால் இனியும் தாங்க முடியாது, தனக்கு மரணத்தைத் தாருங்கள் என வேண்டும்போது அதைச் செய்வதுதானே நியாயம்' என்று சிலர் சொல்லக் கூடும்.

அவ்வாறு செய்வதற்கான அனுமதிப் பத்திரத்தை எழுதிக் கையெழுத்திட்டு சுயநினைவோடு முன் கூட்டியே மருத்துவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தபோதும், அதைப் பயன்படுத்தியர்கள் இல்லை என்றே சொல்லும் அளவிற்கு மிக மிக குறைவே என்கிறார்கள். இவ்வாறு நடப்பது கருணைக் கொலையை சட்டபூர்வமாக அங்கீகரித்துருக்கும் ஓருசில மேலை நாடுகளிலாகும். இங்கு அவ்வாறு செய்ய முடியாது

இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் மருத்துவம் இலவசமாக வழங்கப்பட்டாலும், நீண்ட நாள் பாதிப்புக்குள்ளாகும் மேலே கூறியது போன்ற நோயாளரை அரச மருத்துவ மனைகளில் வைத்துப் பார்க்கும் வசதி இல்லை. வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். வீட்டில் வைத்து பராமரிப்பது மிகுந்த மன உளைச்சலைத் தரும். அதற்காகவும் மிகுந்த செலவை சமாளிக்கக் கூடிய பொருளாதார வலு பெரும்பாலான குடும்பங்களுக்குக் கிடையாது.

மிக முக்கிய காரணம் அத்தகைய நோயாளரைப் பாராரிக்கும் மருத்துவத் துறையான(Palliative Care) இங்கு வளரவே இல்லை.

அத்தகைய நோயாளரை அன்போடும் ஆதரவோடும் அணுக வேண்டும். உணவு, நீராகாரம், மலசலம் கழித்தல் போன்ற பிரச்சனைகள் இன்றி வாழ வழி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் வேதனையால் துன்பமுறாது காப்பாற்ற வேண்டும். அவர்கள் உளநலம் கெட்டு மனச்சோர்விற்கு ஆளாகாமல் தடுக்க வேண்டும். மனச்சோர்வு ஏற்பட்டால் அதற்கான சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்.

'சாகப்போகிறார்தானே வைத்தியம் செய்து என்ன பயன்' என்ற மனநிலை பராமரிப்பவர்கள் மனதிலிருந்து அகல வேண்டும். தம்மால் முடிந்ததை மருத்துவர்களும் அரசும் மட்டுமின்றி வீட்டில் உள்ளவர்கள் செய்ய வேண்டும். சூற்றியுள்ள சம்கம் கைகொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

அதையே மருத்துவர்களும் மருத்துவ மாணவர்களும் மக்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். முன்மாதிரியாகச் செய்து காட்ட வேண்டும்.

அந்திமகால நோயாளரைப் பராமரிப்பது மிகவும் முக்கியமான ஒரு விடயம். இது பற்றிய அனுபவப் பகிர்வின் ஆரம்ப முயற்சியாக இலங்கை கூடும்ப மருத்துவர் சங்கம் எடுத்துள்ளது. மருத்துவர்களுக்கு பயிற்சியும் வழங்கியுள்ளது. இதற்கான சான்றிதழ் வழங்கும் பயிற்சிகளை கொழும்பிலும் காலியிலும் ஏற்கனவே நடாத்தியுள்ளது. விரைவில் யாழ்ப்பாணத்திலும் நடாத்த இருக்கிறது என்பது கூறிப்பிடத்தக்கது. இது பற்றி ஏற்கனவே ஒரு பதிவு எனது ஹாய் நலமா புளக்கில் உள்ளது.

இசை அமைத்திருப்பது கஸ்தூரி சூர்யகுமார் மற்றும் உமேஸ் ஜெயராஜா ஆகியோராகும். மனதைப் பிழிவதாக இருக்கிறது. முக்கியமான தாய் பாத்திரத்தில் யுகதர்சனி சிவானந்தன் சிறப்பாக முகபாவங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். நோயின் வேதனையை வெளிப்படுத்தும் உடல்மொழிகள் சிறப்பாக இருந்தது. மகன் பாத்திரத்தில் மார்ஸ் முத்துத்தம்பி. முகத்தை வெறிப்பாக வைத்திருக்கிறார். உணர்வுகளை சற்று சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம். தோற்றம் அண்ணன் தங்கை போல இருக்கிறதே ஒழிய தாய் மகன் போலில்லை.

பாடல்கள் டினேஸ்நாந்த் சுந்தரலிங்கம். ஒளிப்பதிவு நிசாந் சுப்பிரமணயம்.

இதே நோயால் மூன்று வருடங்களாகத் துன்பமுறும் ஒருவரை அண்மையில் பார்த்தேன். ஒரு சிறு படுக்கைப் புண் தானும் வராது அக்கறையோடு குடும்பத்தவர்கள் பராமரிக்கிறார்கள். அவரால் இப்பொழுது பேசவும் முடியாது. ஏதாவது சொல்ல முயன்றால் அர்த்தம் புரியாத ஓசைகள் தான் எழும் சொற்கள் வராது. சைகை காட்டுவதற்கு கைகள் இயங்காது. அவரது முகபாவனைகளை வைத்துத்தான் மனைவி புரிந்து கொள்கிறாள்.

'எவ்வளவு கவனமாகப் பாhர்த்தாலும் அவருக்கு சரியான கோபம் வருகிறது' என மனைவி

Written by - எம்.கே.முருகானந்தன் -
Sunday, 03 November 2013 21:12 - Last Updated Sunday, 03 November 2013 22:06

விம்மலோடு சொன்னாள். பசே முடியாத சகைை காட்ட முடியாத அவரின் கோபத்தை அவரது கண்களிலும் முகத்திலும் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு அனுபவப்பட்டிருந்தாள். அக்கறைப்படுகிறாள் என்பது மனநிறைவை எனக்குத் தந்தது.

வறுே ஒரு பண்ெ அவளும் பல வருடங்களாகப் படுக்கை நோயாளிதான். ஆனால் இது வறுே நோய். அவளை அக்கறயைோடு; பராமரிப்பதற்காக அவளது மகள் தனது அரச உயர் பதவியை உதற்றித்தள்ளிவிட்டு வீ ட்டோடு இருக்கிறாள்.

எவ்வளவு தியாகங்களசைச் சயெ்கிறார்கள் இந்தப் பண்ெகள்.

அவசர புத்தியும் நிதானமின்மையும், வீ ட்டு வலேகைளுக்கு பழக்கப்பட்டாத தன்மயைும் கொண்ட ஆண் என்பதால்தானா அந்த மகன் கருணகைக் கொலயைை நாடினான் என எனது மனம் யோசித்தது.

குறும்படம் கருணகைக் கொலயைை சிபார்சு சயெ்யவில்லை என்பது உண்மயைே. அதற்காக வாதாடவில்லை என்ற போதும் அதை ஒரு Option கக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரைப்படம் உணர்வு பூர்வமாக கருவைப் பசேுகிறது. அதை நன்றாகச் சயெ்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த முடிpவழைn சரியானதுதானா?

அவள் தனக்கு மரணம் வணேடும் என வணேடுகிறாள். ஆனால் 'உனக்கு சாக மருந்து தாறன்' என்று கடேடிருந்தால் குடித்திருப்பாளா? நிச்சயம் தவிர்த்திருப்பாள்.

இங்கு அவன் சயெ்தது ஒரு விதத்தில் கொலயைாகவே இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல தான் சயெ்த கொலக்ைகான பழியை சமூகம் மீ தபோட்டுவிடுகிறான்.

'நான் ஒரே ஒரு விசயத்ததைானே சமூகத்திடம் கடேடனே். அதை தர அது மறுத்துவிட்டது' என்கிறான். எவ்வளவு அபத்தமான கள்ேவி. இவ்வாறான விடயத்திற்கு அதாவது ஒரு கொலக்ைகு, சமூகம் எவ்வாறு ஒப்புக் கொள்ள முடியும்.

படுக்கயைில் கிடக்கும் அவளது தோற்றத்தைப் பார்த்தால் அவள் இன்னமும் பல

Written by - எம்.கே.முருகானந்தன் -
Sunday, 03 November 2013 21:12 - Last Updated Sunday, 03 November 2013 22:06

மாதங்கள் அல்லது ஓரிரு வருடங்கள் வாழ முடியும் போலத் தோன்றுகிறது. அவள் சாக வேண்டும் என விரும்புகிறாள் என்ற போர்வையில் அவளது மரணத்தைத் தானே மகன் தீர்மானிக்கிறான்.

இவ்வாறு கருணைக் கொலைக்கான தீர்மானம் எடுக்கும் உரிமையைக் ஒரு தனிநபரிடம் கொடுப்பது ஆபத்தானது துஸ்பிரயோகம் செய்யக் கூடியது என்பதையே இக் குறும் படம் மூலம் நான் கற்றுக்கொண்டேன்.

நிறை குறைகள் இரண்டும் இருந்தபோதும் மிகச் சிறப்பான முன் முயற்சி என்பதில் சந்தேகமில்லை. இத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

யூரியூப்பில் பார்க்கக் கிடைக்கிறது.

kathirmuruga@hotmail.com